

4/2018

XEB-10

Měsíčník sci-fi, fantasy a hororu

ZAHRAŇIČNÍ POVÍDKY

Rich Larson

Kalkulátor nostalgie

Jason Sanford

Devět mřížek

ze Sargasového moře

ČESKÉ POVÍDKY

Martina Hohenberger

Golemova kletba

Radoslav Kaláš

Pohřební stráž

Jan Kozák

HCR-054

Pavel Urban

Rajský ostrov

PUBLICISTIKA

Jan Švábenický

Meziplanetární války
a návštěvy z kosmu

Cena: 95 Kč - 4 eura

9 771804 660004

Lavie Tidhar
Starý rád

S.R.O.

GDPR

Levně, rychle a kvalitně Vám poradíme s jeho zavedením

Co to je ?

GDPR (General Data Protection Regulation) je Obecné nařízení o ochraně osobních údajů, které poskytuje rámec pro dodržování souladu se zásadami ochrany osobních údajů v Evropě

Platnost GDPR:

Od 25. 5. 2018, v celé Evropské unii

Dnem platnosti nahrazuje zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a evropskou směrnici 95/46/ES

Co hrozí za porušení ?

Za porušení, nezavedení či nepřipravenost všem organizacím hrozí pokuta v maximální výši 20.000.000 EUR nebo 4 % z celkového ročního obrátu společnosti (vyšší z obou možností)

Zpracovatelům osobních údajů dále hrozí žaloby od subjektů údajů s nárokem na náhradu škody, organizace jsou vystaveny ztrátě důvěry a reputace.

Stále radíme se zavedením a zajištěním/udržením certifikace nejen následujících norem :

Řízení kvality	dle ISO 9001
Enviromentální management	dle ISO 14001
Management BOZP	dle BS OHSAS 18001
Ochrana Informací ISMS	dle ISO 27001

* * *

Při poradenství a certifikaci spolupracujeme s QES Cert s.r.o.

Pro naše klienty jsme schopni zajistit i provádění nezávislé revizní a inspekční činnosti, sledování měnící se legislativy (zejména ad OHSAS 18001, ISO 14001, ISO 27001+GDPR) a zajištění hospodářských a podnikatelských rizik.

**Předplatitelé časopisu XB - 1 mají automatickou slevu 10 %
na služby QSJ s.r.o. po celý rok 2018**

WWW.QSJ.CZ

Měsíčník sci-fi, fantasy a hororu

Obsah

Zahraniční SF

Rich Larson: Kalkulátor nostalgie	3
Lavie Tidhar: Starý rád	7
Jason Sanford: Devět mřížek ze Sargasového moře	14

Domácí SF

Martina Hohenberger: Golemova kletba	29
Radoslav Kalaš: Pohřební stráž	43
Jan Kozák: HCR-054	43
Pavel Urban: Rajský ostrov	63

Publicistika

Jan Švábenický: Meziplanetární války a návštěvy z kosmu	67

Fantastická věda

Nakoukli jsme do nitra Uranu; Vymírání dinosaurů provázaly erupce podmořských sopek; Ptačí žháři; Geny prozradí čas, který uplynul od úmrtí	66

Filmfaroniáda

<i>Filmové premiéry; Tvář vody; The Cloverfield Paradox; Black Panther; Klapka!</i>	70

Vivisektor

Čtenáři čtenářům; Žena s drakem; Michaela Mitroci: Pomsta čarodějnic; Lea Káňová: Paměti Deštivé panny; Tim Lebbon: Relikvie; Katie Khanová: Zadrž hvězdy; Winter Morgan: Chycení v Minecraftu; Petr Junek: Hypnosis. Třetí velká destrukce; Wasp; <i>Nové knihy</i>	74

Šéfredaktor

Vlado Ríša

risa@casopisxb1.cz

Zástupce šéfredaktora

Jaroslav Jiran

jiran@casopisxb1.cz

Redaktor

Martin Šust

sust@casopisxb1.cz

Časopis XB 1 s.r.o.

Praha 1, Nám. Republiky 1081/7

PSČ 110 00

www.casopisxb1.cz

Tisk

tmv a. s.

Distribuce

společnosti holdingu PNS a. s.

prodejny firmy Relay

Předplatné

SEND s.r.o.

(www.send.cz/casopis/728/xb1)

Číslo vychází 5. 4. 2018

Cena 95 Kč (4 EURA)

© Casopis XB1 s.r.o.

ISSN 1804-6606

MK ČR E 19853

Přetisk a jakékoli šíření povoleno

jen se souhlasem vydavatele.

Titulní strana Marianna Alferova

Aprílový žertík

Už několik let uvažuji o tom, že spáchám (či spácháme s celou redakcí) nějaký aprílový žertík. Zatím to nikdy nevyšlo. Většinou proto, že si na to

vzpomenu někdy koncem dubna nebo v květnu a s povzdechem žerty odložím na další rok. Jindy na to nemají náladu kolegové redaktoři.

Na druhou stranu si říkám, abych neudělal nějaký řádný kopanec. Aby to naši čtenáři nespokli i s navijákem a já bych poté mohl být zcela oprávněně lynčován. Vzhledem k tomu, že ve sci-fi je možné skoro cokoli. Vždyť i já kdysi zbaštil panu Součkovi první díl Cesty slepých ptáků... proto by se nebylo co divit čtenářům i spolupracovníkům.

Vzpomínám si na další dva aprílové žertíky, které mnohé zaskočily - kdysi v Mladé frontě (novinách) vyšla reportáž, i s obrázky, o stěhování Petřínské rozhledny k opravám pomocí vrtulníku a odnesl to tehdy prý vyhazovem redaktor, který onen šprým vymyslel, neb kolem toho vypuklo obrovské haló. Druhý žertík spáchal Ondra Neff na svých kulatých narozeninách, kdy místo poděkování a takových podobných řečí, které se při těchto příležitostech pronášejí, přečetl s kamenným obličejem prohlášení, že končí se SF a od té chvíle se bude věnovat jen lyrické básnické tvorbě. Za mohutného řevu: *On se zbláznil! Zabte ho!* jsme ho ve dvou, s kamarádem, odvedli z dosahu vyděšených narozeninových hostů. Tehdy všichni na okamžik strnuli, neboť scénka byla sehrána na úrovni Národního divadla.

Takže ani letos žádné vtípky nebudou. Nebyl na ně čas, protože jsme vymýšleli program na Veletrh knihy (nejvíce to odnesl JWP), odevzdávala se do tisku nová kniha našeho nakladatelství, připravuje se druhá Space opera (už mám několik velmi pěkných povídek), sem tam někdo ochořel, no prostě na aprílové legrácky zřejmě dojde až za rok. Tedy, pokud se do toho opět něco nepřimotá.

Vlado Ríša

Sdružení hororových spisovatelů oznámilo vítěze ceny za rok 2017. Cena byla předávána na třetím ročníku Stoker-Conu, který se konal od 1. do 4. března v Providence na Rhode Islandu.

Román: Golden, Christopher – *Ararat*
Románová prvotina: Cabeen, Robert Payne – *Cold Cuts*

Young Adult román: Liggett, Kim – *The Last Harvest* (Tor Teen)

Komiksový román: Duffy, Damian and Butler, Octavia E. – *Kindred: A Graphic Novel Adaptation*

Dlouhá povídka: Jones, Stephen Graham – *Mapping the Interior*

Krátká povídka: Mannetti, Lisa – „Apocalypse Then“ (Never Fear: The Apocalypse)

Sbírka povídek: Hill, Joe – *Strange Weather*

Scénář: Peele, Jordan – *Get Out*

Antologie: Murano, Doug – *Behold!: Oddities, Curiosities & Undefinable Wonders*

Publicistika: Hendrix, Grady. Paperbacks from Hell: *The Twisted History of '70s and '80s Horror Fiction*

Básnická sbírka: Sng, Christina – *A Collection of Nightmares*

STARcon

6. 4. 2018 – 8. 4. 2018

STARcon je třídní setkání fanoušků sci-fi a fantasy obohacené o program plný zajímavých i zábavných přednášek, promítání, her a workshopů. Je to místo setkávání se se starými přáteli a seznamování se s novými. Jsou to tři dny, během nichž si můžete odpočinout, hodit za hlavu starosti běžného života a soustředit se jen na to, co vás baví a co máte rádi!

<https://www.facebook.com/STARcon-178684828813263/>

ZŠ a MŠ Ohradní, Ohradní 49, Praha.
info@star-con.cz

Blavicon

12. 4. 2018 – 15. 4. 2018

Blavicon 2018 je druhý ročník akce inspirované středověkem a světem Zaklínače. Jde o unikátní projekt neziskové organizace Gwint Klub, z. s., který se snaží sjednotit a podporovat zaklínačskou komunitu v celé republice. Tento ročník se poprvé otevře i cizině díky

dvoujazyčné verzi webu a propagačních materiálů a díky platbě lístků přes PayPal. Není to úplně tradiční con ani festival, ale má od obou něco. Najdete zde deskové hry, počítačové hry, spoustu lidí v cosplayi, ale zároveň i kapely a zlatý hřeb sobotního večera – kapelu Percival, která se postarala o soundtrack ke hře Zaklínač 3: Divoký hon. Housův mlýn, Pod Holečkovými sady 383, Tábor.
info@blavicon.cz

UniCon

13. 4. 2018 – 15. 4. 2018

Je to první herní festival v Trnave. Koná se v školských priestoroch, kde počas troch dní prebiehajú rôzne aktivity. Okrem prednášok a diskusných panelov v prednáškovvej sále (zameraných na hry, herný vývoj, fenomén youtuberov, larpu, cosplayu a podobne) sa návštevníci môžu tešiť na workshopy, prehliadku historických aj nových herných zariadení a veľkú LAN sekciu v telocvični, plnú turnajov. Na festivale nájdete aj offline sekciu venovanú najmä spoločenským hrám, larpu a cosplayu. Čakajú vás súťaže, laser game, tombola a mnoho ďalších prekvapení. Po skončení dennej časti programu bude priestor na neformálny networking medzi hosťami, hráčmi a účastníkmi na afterparty. Mená hostí, informácie o turnajoch a sprievodných podujatiach budeme postupne zverejňovať tu a na našej fanpage.

<https://www.facebook.com/unicontt>

Anime Jikan

28. 4. 2018 – 29. 4. 2018

Otvorená akce s anime a manga tématem, hrami, programem pro děti, mládež i dospělé.

Mimo základní sekce, kde si budou moci návštěvníci vyzkoušet Kinekt, taneční podložky, konzolové hry či hry deskové a karetní, najdou u nás program speciální jako soutěže, hry o ceny, Ne-koCafé, přednášky a workshopy apod. Na akci je jednotné vstupné a po jeho uhrazení je vše přístupné zdarma (samozřejmě s výjimkou občerstvení a prodejních upomínkových předmětů a případných prodejců). Pro nováčky akce funguje tak, že prakticky vše, co na akci bude je možné si kdykoli vyzkoušet, zahrát, účastnit se turnajů a soutěží.

<https://www.facebook.com/AnimeJikan/>
Dům dětí a mládeže Děčín;
Teplická 344/38, Děčín

Kalkulátor nostalgie

(THE NOSTALGIA CALCULATOR)

Noel měl za sebou první tři měsíce práce pro společnost Detling & Dronyk, když si všiml jistého zvláštního vzoru v holografické šroubovici kalkulátoru nostalgie, který měl za úkol monitorovat. Nevypadalo to na chybu softwaru či hardwaru – kontrolky kalkulátoru stále zářily „zdravou“ světlou modří –, přesto cítil nutkovou potřebu o svém objevu *někomu* říct.

Jako první mu na mysl přišel strejda Dick, ten měl ale nejspíš plné ruce práce se štekáním na členy výkonného výboru o nějakých sto pater výš – tam, kde nerobotičtí čističi oken museli používat kyslíkové masky – a Noel nechtěl toho starého jezevce obtěžovat, zvlášť když si uvědomil, za kolik nitek musel Dick zatahat, aby ho dostal na výplatní listinu.

Co se týkalo jeho přítelkyně Wendee, pobývala právě v Tibetu, kde se snažila očistit od negativních energií současného technosvěta. V případě nouze jí mohl zavolat přes Skype, jenže by se od ní stejně dozvěděl akorát to, že „ten tvůj kalkulátor nostalgie je mašinka z pekla, Noeli, zasraná předzvěst automataktokracie.“ Takže i tuhle možnost rovnou zavrhl.

Zatímco opouštěl parkoviště, procházel svůj seznam kontaktů. Připadalo mu nefér, že má na svých bedrech najednou takové břemeno, a cítil se proto patřičně naštvaně. Nakonec to vzdal a zavolał Mackovi, svému plešatícímu předchůdci, který s hořkým úsměvem vedl Noelovo pracovní zaučování a přiměl ho ke slibu, že si vyhledá pojem „nepotismus“ hned, jak se vrátí domů ke svým španělským kachličkům a wallscreenům za osm tisíc dolarů.

„Cherry Cola se zase vrací,“ vychrlil do komunikátoru své audiny, jakmile Mack přijal hovor. „Ale to samé se stalo taky před dvěma roky, když jsem dělal na Europě. Pamatuju si to, protože jsem měl takový fofr, že jsem ji zmeškal.“

„Vrací ji a zase stahují pravidelně podle vzestupů a poklesů nostalgie,“ odrecitoval Mack hlasem tak monotónním, že by ho Noel očekával spíš u androida. „Vážně mi voláš kvůli tomuhle?“ dodal, teď už lidštěji.

„Jenže ono se to právě neděje pravidelně,“ namítl Noel. Vyhledl na vozovku a pak se zařadil do odbočovacího pruhu. Rozhodl se vyrazit na noční jízdu; neměl ještě chuť vracet se domů. „Tedy, částečně pravdu máš, ale ne úplně. Vyhledal jsem si záznamy –“

„Jaké záznamy?“ utál ho Mack. „Koukni, Noeli, jediné co máš dělat, je –“

„Hlídat modrý světylka, jasně, šéfe. To vím.“ Noel se pohodlně opřel do sedačky naplněné pamětovou pěnou a oddal se masáži bederní páteře. Krátce si přitom připomněl hackovací apku, kterou mu doporučil Casey, jeho bývalý spolužák vyhozený z Břečtanové ligy. O příjemné stimulaci jistě části jeho těla nemusí Wendee vědět. „Na zabezpečení teda rozhodně nešetřili, brácho, a všechny ty sračky nechali napojený přímo do souborů jádra. Copak ses ani jednou nezkusil v systému pohrabat?“

„Šest nul na výplatnici plus benefity mě o veškerou zvědavost připravily. Prostě jsem dělal svou práci –“

„Ale no tak, Macku.“

„A líbilo se mi to, víš? Fakt se mi to líbilo.“

Následovala dlouhá pauza, během níž si Noel zapnul Gravity Wagger, přičemž se z hi-fi reproduktorů auta vyvalil proud popuzeného statického šumu.

„Tak cos našel v těch záznamech?“

„No, nejdřív jsem si vyhledal záznamy Cherry Coly, tak daleko do minulosti, jak jen to šlo, a čím hlouběji jsem pronikal, tím byly vrcholy nostalgie vzdálenější. Jako že se od sebe postupně vzdalovaly, chápeš?“ Noel se na chvíli odmlčel, aby smazal fotku z dovolené v Benátkách, na níž měl děsivě rozčuchané vlasy, asi proto, že si právě sundal potápěčskou masku. „A to je trochu drsný, že jo, a tak jsem se začal štourat v dalších podobnejch pradávných vykopávkách. A všude jsem našel ten samej vzorec.“

„A ten značí co?“ zavrčel Mack, v jeho hlase se teď ale zachvěla nepatrná stopa čehosi, co by se dalo nazvat zvědavostí.

„Víš, že kdysi trvalo celý dekády, než se lidem začalo stejskat po těchhle kravinách? Mluvím o fakt hodně, hodně dlouhý době. Jenže to už teď neplatí.“ Noel zabrousil do matematických termínů, které kdysi ovládal. „Vlnová délka nostalgie se smrskává už od té doby, co ji začali zaznamenávat. Jako expenciální regrese.“

„No a?“ udělal Mack. Přesto jeho hlas zněl – snad poprvé, co si Noel pamatoval – zaujatě, skoro ohromeně. Se zadostiučiněním si vzpomněl, že kdysi dostal za úkol vyhledat si taky význam slova „analfabet“.

„No a časem by mohla spadnout až na nulu. Co by se stalo pak?“

Minutu dvě se z reproduktoru ozývalo jenom praskání. Noel měl Gravity Wagger zapnutý, ale nehrál.

„A firma se to snaží ututlat,“ hlesl konečně Mack. „To jsou hajzlové.“

„Přesně,“ souhlasil Noel, kterému se ulevilo a současně ho příjemně rozrušilo, že mohl s někým sdílet tíhu informací. „Drsný, co?“

„Drsný. Jo. Tak by se to taky dalo označit.“

„Myslíš, že bych to měl říct strejdovi?“ otukával terén Noel.

„Myslím, že bychom to měli probrat osobně. Tady.“

Na přístrojové desce se rozzářila GPS adresa malé mexicko-thajské restaurace. Noel ji zadal do navigačního systému audiny a opět se spokojeně uvelebil.

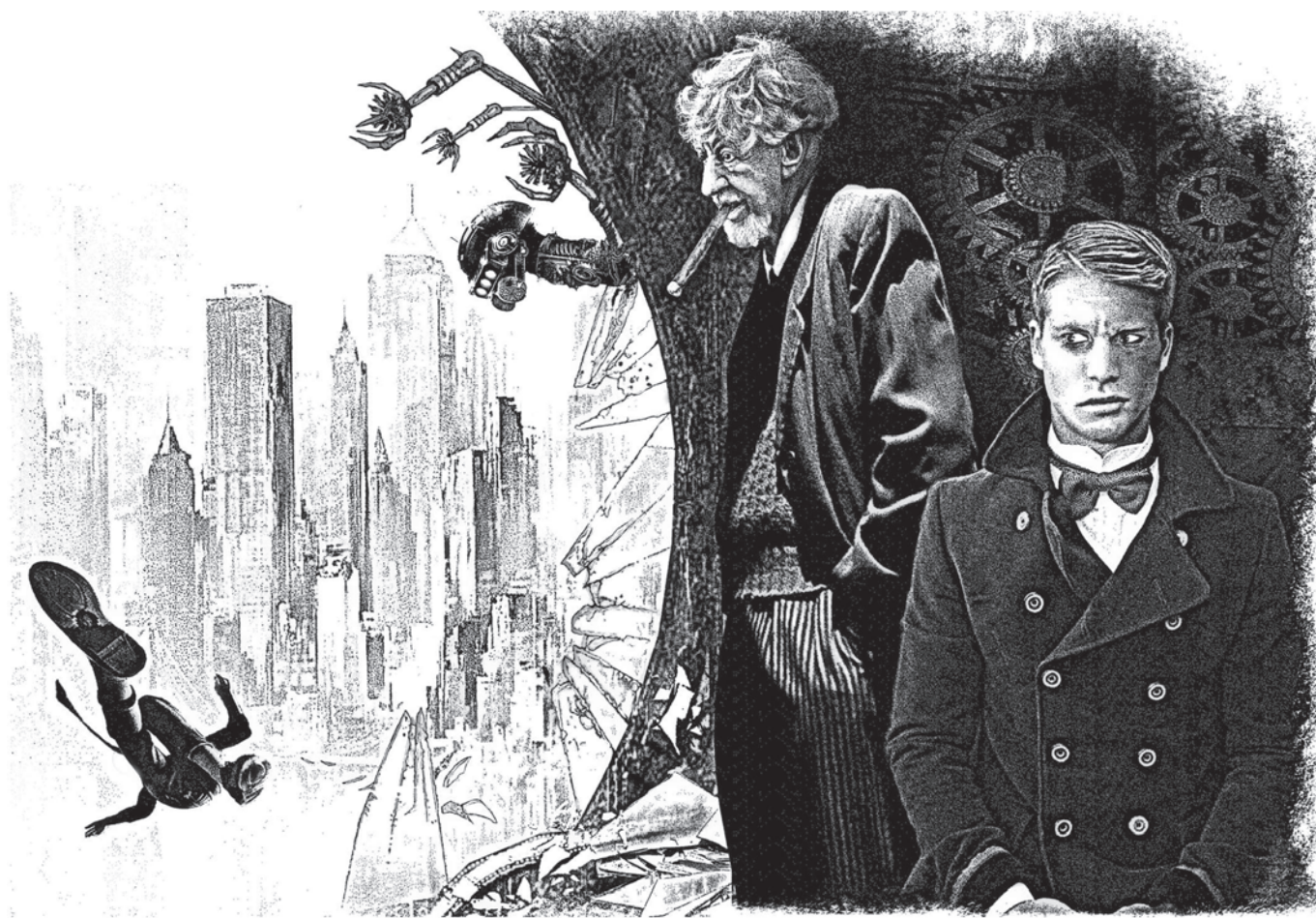
* * *

Noel chtěl ve svůj pravděpodobně poslední pracovní den vypadat k světu, a tak když ráno opouštěl byt, měl kravatu uvázanou na mikrometr přesně, vlasy ulíznuté a tetování mu zářila šavnatou kobaltovou modří. Když přecházel parkoviště k budově Detling & Dronyk, jejíž silueta mu dnes připadala obzvlášť ohromující, byl vděčný svým rodičům, že mu v den jeho osmnáctin nechali upravit neustále se potící dlaně.

Nikdy předtím nic takového neudělal – až doteď bylo jeho nejhorším prohrěškem, když ve třetáku na střední s kamarády nahrál porno na billboard u dálnice. Mack ale prohlásil, že když někdo něco ví, zaslouží si to vědět všichni, s čímž Noelovo webem živěné srdce hluboce souznělo. A Wendee by byla pro všema deseti, protože se chystal provést něco totálně antikorporátního. Začínal se cítit jako fakt hustej parchant. Strejda Dick snad bude mít pochopení.

S širokým umělým úsměvem na tváři proplul kanceláři, kde

si vyměnil pár slov a přátelských fuknutí pěstí s kolegy, jimž Mack (většinou) nijak nechyběl, ačkoli mu srdce tlouklo jako buchar. Když za sebou konečně zavřel dveře laboratoře a uvolnil prsty, kterými svíral kelímek s kávou, do níž si zapomněl přidat cukr, nafoukl tváře a zhluboka vydechl.

Kalkulátor nostalgie na něj tiše čekal s displejem zobrazujícím vlnící se křivky pro džiny s nízkým pasem, Cheetos, iPody a včelí úly. Kontrolky svítily něžnou modří, jako vždycky. Noel vytáhl mobil, na němž měl nahraný program, který včera pozdě v noci koupil od Caseyho, a připojil ho ke kalkulátoru.

„Stahuj, ty sráči,“ řekl, protože mu přišlo víc cool zadat příkaz takhle, než klepat prsty na obrazovku.

„Říkal jste ,ty's ráčil'?“ ozval se mechanický hlas. Noel se ušklíbl a klepl na příkazový řádek.

Za třicet vteřin se mu do mobilu stáhla veškerá archivovaná data nostalgie. Ochranka dorazila o pět vteřin později.

„Konec srandy,“ zavrčela gorila v obleku a vyrvala Noelův mobil z kalkulátoru. „Tak ty ses dostal v Gravity Waggeru na level padesát tři? Wow. Jaks překonal tu místnost s meteoritama?“

***

Nouzový výtah vystřelil vzhůru. Šedesát pater překonali raketovou rychlostí, okolní mrakodrapy se venku jen mihly a Noelovi se zatočila hlava tak, že ani nepoznal cestu ke strýčkově kanceláři, dokud jeden z členů ochranky nezaklepal na dveře z umělého dubu. Známý hlas na ně štkl, aby šli dál. V okamžiku, kdy vstoupili, zahlédl Noel na velké obrazovce animovaný déšť meteoritů (level třicet devět), vzápětí už ale strejda obrazovku vypnul.

„Nazdar, šampione.“ Strejda Dick si pohladil bradku barvy pepř a sůl. „Vyhraje letos Notre Dame pohár, co myslíš?“ Kývnul na ochranku. Jeden z mužů položil na stůl Noelův telefon a pak všichni opustili místnost.

„Vlastně už teď lakros moc nesleduju,“ přiznal Noel. Jeho strýc zamířil k nádobě na led. „Od té doby, co zakázali zaměřovače a tak.“

Strejda Dick zabručel něco ve smyslu ,co naděláš‘ a házel si přitom s cinkáním kostky ledu do sklenice. „Když jsem včera dostal echo, že čmucháš ve starejch datech, byl jsem fakt zklamanej, víš? Zklamanej sám sebou. Svým výběrem.“ Odzátkoval stříbrnou karafu a nalil si mléko. „Myslel jsem si, že monitoring pro tebe bude perfektní džob.“

„Omlouvám se, strejdo,“ začal Noel, jak mu velel instinkt, ale pak se zarazil. „Našel jsem tam takovej divnej vzorec a chystal jsem se ti o tom povědět –“

„Regresivní postup nostalgie, jo.“ Strejda Dick se zhluboka napil, přičemž si zmáčel okraj kníru. „Má to svůj důvod, proč to držíme v tajnosti, šampione, a ty by ses neměl hrabat ve skříních, pokud nejsi připravený najít kostlivce. Já jsem si jen nemyslel, že bys v sobě měl tenhle druh... iniciativy.“

„Aha.“ Noel opravdu doufal, že strejda Dick nemá se zadřováním informací o datech kalkulátoru nic společného, ale nemohl říct, že by ho šokovalo, když teď zjistil opak. „Takže se to bude zhoršovat, že jo? Půjde to až na nulu?“

„Nechal jsem si právě nainstalovat tuhle krásnou velkou obrazovku,“ řekl strejda Dick, „a tak ti to teď můžu ukázat, Noeli. Ztlumit světla. Pustit hudbu – klidnou. Ne, dramatickou.“ Světla pohasla a obrazovka se rozzářila. „Víš něco o fyzice, šampione?“

Noel jen zavrtěl hlavou, aby urychlil tempo strejdova výkladu.

„No, kdybys věděl, tak by ti možná něco říkal princip neurčitosti. V podstatě jde o to, že nemůžeš určit polohu částice, aniž bys změnil její hybnost. Měřením reality realitu zároveň deformuješ. Když měříš nostalgii, současně ji deformuješ.“ Luskkl prsty a na obrazovce se objevily známé kopce a údolí, na něž Noel poslední tři měsíce povinně zíral. „Pokaždé, když použijeme kalkulátor nostalgie, celý proces se zrychlí, protože jakmile nastavíme reklamu tak, abychom dosáhli vrcholu amplitudy, zkrátí se vlnová délka.“

Listoval záplavou schémat a barevných grafů jako zkušený dirigent; Noel si uvědomil, že se mu chce čúrat.

„Jenže teď už se to děje tak nějak samo od sebe,“ pokračoval strejda Dick a dopil mléko. „Je to jako vlak, který se vymkl kontrole. Nemáme možnost to zastavit, a tak jsme v rámci experimentu celý proces urychlili – pokus proběhl v uzavřeném systému, samozřejmě. A takhle jsme se dostali k tomuhle chudákovi.“

Luskkl a obrazovku zaplnil záběr na muže ve svěrací kazajce – nemoderní a neslušivé –, který se na židli bez přestání kýval dopředu a dozadu, dopředu a dozadu. Holou hlavu mu pokrývaly jatrní skvrny a kolem očí měl tmavé kruhy. Z koutku úst mu stékaly sliny. Hodně slin.

„A kurva,“ zamumlal Noel.

„Přesně,“ souhlasil strejda Dick. „Dosáhl bodu nula. Tenhle testovaný subjekt – mimochodem, býval to placený dobrovolník – cítí silnou nostalgii vůči okamžiku, v němž se aktuálně nachází. Na začátku pouze nedokázal přestat nakupovat takový ty serepetičky kolem pokémonů a tyčinky Twinkie, jak ale klesala jeho zdravotní kondice, rychle ztrácel veškeré schopnosti, hmm, normálně fungovat. Stýskalo se mu po jedné straně pokoje, potom po druhé, pak po další a tak dále a tak dále. Laicky řečeno, je z něj nepoužitelná troska.“

Noel se cítil, jako by mu někdo odstranil vršek lebky a mozek sevřel mezi dvě cihly. Zvedal se mu žaludek stejně jako prve ve výtahu.

„Do hajzlu,“ zašeptal. „A podle tebe se tohle stane všem?“

„Ne hned. A nebude to u všech stejné.“ Strejda Dick položil prázdnou sklenici na stůl. „Ale ano, stane se to. První ochutnávku zažije už tvoje generace. Teď už chápeš, šampione, proč to držíme pod pokličkou, nebo ne?“

Noel upíral pohled za strýčka, ven z oken, z nichž jedno právě pomalými krouživými pohyby myl pavoukovitý robotický čistič, díval se až za horizont tvořený mrakodrapy a myslel na to, že ty budovy jsou plné lidí, kteří nakupují všechny ty věci, po nichž se jim stýská. Strejda Dick vypadal, jako by mu to bylo ukradené.

„Copak to fakt nemůžeš zastavit? Teda...“ Noel mávl rukou. „Vědci?“

Strejda Dick se zamračil a otevřel pusku, ale přerušilo ho zaklepání na dveře. „Konečně,“ zamumlal. „Vstupte!“

Noel vzápětí zažil další překvapení, protože ochranka dovnitř vtáhla malého holohlavého muže v domácím oblečení – Macka. Bez svých tlustých starodávných brýlí šilhal a jeho zmatený pohled tékal ze strýčka Dicka na Noela a zase zpátky.

„Chytili mě,“ nabídl mu Noel vysvětlení.

„Říkal jsem vám, že má něco za lubem!“ spustil Mack. „Po tý jeho bláznivý historie o záznamech nostalgie mi bylo jasné, že něco chystá.“

„A proto ses neobtěžoval mi zavolat a místo toho jsi šel rovnou za Detlingem s tím, že se můj synovec snaží vynést interní informace, co?“ Strýčkův hlas zněl tiše a výhrůžně jako tenkrát, když mu Noel vybryndal latté na oblíbený koberec. Mack zbělel.

„Hej, hej!“ Noel vyskočil, napůl rozhořčením, napůl ho na nohy zvedl jeho plný močový měchýř. „Byl to tvůj nápad, ty hajzle! To tys mi řekl, abych si koupil tu aplikaci a abych se dostal k důležitým souborům, protože to je přece zadržování informací a další kecy a –“

„Klídek, šampione.“ Strejda Dick si založil ruce na prsou. „Já to vím. Kvůli bezpečnosti odposloucháváme všechny naše zaměstnance. Víme o všem.“

Noel vytřeštil oči. „O čem všem?“

Strejda Dick pokrčil rameny. „Například jak jste se vy dva včera bavili nad guacamole v Ko Casa. Už tehdy jsem mohl zavolat ochranku, ale takhle mi to přišlo lepší. Elegantnější.“ Noela zajímala hlavně štěnice, kterou si zřejmě nosil všude s sebou, ale než se mohl zeptat, strejda Dick se otočil na Macka. „Věděl jsem, že ti nemůžu věřit, zvlášť když jsi za a, jednal za mými zády, a za b, lhal mi do očí,“ vypočítával. „A protože ti nemůžu věřit, nemůžu tě taky nechat běhat někde venku, když teď víš o regresi nostalgie.“

Strejda Dick opět luskkl prsty; na obrazovce se znovu rozběhla prezentace, jeden z chlápků od ochranky však zároveň zablokoval dveře a ze saka vytáhl taser, ale takový, jaký Noel znal jenom z televize – co se dá sehnat jen na černém trhu a který oběti uškvaří kosti v těle.

Mackovi lezly oči z důlků. „Zapomenu,“ šeptal. „Všechno zapomenu.“

„Jo, to je jeden způsob řešení,“ připustil strejda Dick. Muž z ochranky sklonil zbraň k Mackově prudce se zdvihající hrudi, ale než mohl Noel vykřiknout, než strejda Dick stihl vyslovit rozkaz, odsouzenec se otočil na patě a vrhl se k oknům. Noelovy rty vykroužily bezhlasé „doprdele, sakra,“ zatímco mu v mysli vyskočila úpěnlivá prosba „nedělej to, kámo,“, když Mack rozbil sklo a vkročil na okenní římsu.

Možná se chtěl pokusit dostat se k vedlejší kanceláři a zabušit na okno, aby mu pomohli, možná tam na něj někde čekal helidron, který ho měl vyzvednout, možná prostě zpanikařil – Noel už nedostal příležitost to zjistit, protože v okamžiku, kdy se Mack otočil, robotický čistič se svými rotujícími kartáči natáhl po neexistujícím okně a podrazil Mackovi nohy.

„Doprdele, doprdele, doprdele!“ zaječel Noel. Sebral svůj mobil ze strýčkova stolu a roztřesenými prsty začal mačkat devítku a jedničku. Nakláněl se ven a klouzal po střepech, ale Mack byl pryč, zbyl z něj jen krvavý flek kdesi pod šedou clonou smogu, a Noel cítil, jak se mu do hrdla dere vzlyk a taky se mu chtělo zvracet, ale nemohl, protože *kurva!*

„To jste opravdu tak neuvěřitelně nepoužitelní?“ položil strýček Dick ochrance rétorický dotaz. „A proč nejsou ty zatracené okna nerozbitná? Počet sebevražd klesne pod pět procent a v tu ránu je moje kancelář z marcipánu nebo co? Kristepane.“ Otřel si pot z čela a pak sebral gorile taser. Ruka se mu přitom chvěla. „Běžte dolů a zkontrolujte škody, pitomci.“ Odmávl ochranku a pak se otočil k oknům. „Seber se, Noeli.“

Noel se sebrat nedokázal. Ještě pořád zíral na místo na římsu, kde se Mack dramaticky zastavil zlomek vteřiny před svým pádem. Mack, který byl ve skutečnosti takový hajzl. Noel pozoroval robota, jak se stále snaží vyčistit sklo, které tam nebylo. „Teď jsem na řadě já?“ zeptal se nakonec. Prsty přitom svíral telefon, který vydával uklidňující teplo.

„Nejsi na řadě, Noeli.“ Strejda Dick si povzdychl. „Jsi rodina. Taky jsi býval fakt dobrej v lakrosu. A tvoje máma by mi neodpustila.“

Noel si ale pamatoval, jak ho strejda Dick jednou ve wisconsinském aquaparku držel pod vodou tak dlouho, dokud neměl

nos plný bublinek a nedusil se chlórem. A jak se strejda Dick potom smál a Noel nevěděl, jestli mu ještě může věřit. Robot na něj teď civěl svýma širokýma žlutýma očima. Noel si všiml štěrbin v zhruba v místech, kde mu začínal krk; pod ní bylo vyraženo velkými černými číslicemi sériové číslo.

„Máš dvě možnosti,“ řekl strejda Dick. „Za a, budeš tu dál pracovat, budeš dál brát plat a budeš držet hubu. Jako *opravdu* držet.“ Znovu si povzdechl a třel si obočí. „Nebo za b, pošlu tě někam na druhý konec světa a Detlingovi s Dronykem řeknu, že jsi umřel. I tahle možnost ovšem zahrnuje předchozí podmínku. Tu o tom, že budeš držet klapačku.“

Noel položil dlaň na robota, aby díky němu našel vlastní rovnováhu, a znovu a znovu si četl jeho sériové číslo. Po chvíli se odvrátil od prázdného okna. „Možnost b,“ řekl. „Beru béčko.“

Strejda Dick se zatvářil odevzdaně. „Nejspíš jsi stejně příliš zvědavý, než abys mohl dělat tuhle práci,“ odušil. „Ale ať tě ani nenapadne žádat o dostupné.“

Noel si z kalhot ometl střepy. Přitom zjistil, že se počůral, když Mack vypadl z okna. Svlékl si kalhoty a zůstal jen v boxerkách, zatímco strejda kolem něj kroužil se skenerem. Konečně po dvou falešně pozitivních pokusech objevil v Noelově uchu odposlechové zařízení a pinzetou ho vyndal.

„Odpočívej v pokoji, šampione. Právě teď ležíš v mojí kanceláři jako oficiální mrtvola.“ Strejda Dick hodil nanobota do skleničky a znovu si ji naplnil, tentokrát ovšem velmi kvalitní (a elektrickým obvodům nanobota velmi nepřátelskou) whisky. Potom v jedné ze zásuvek svého stolu našel pro synovce čisté, avšak dvakrát tak velké kalhoty. Na okamžik se zarazil, to když si uvědomil, že nikde nevidí Noelův telefon, ale nejspíš si vzpomněl, že na něj ani skener neupozornil, a kromě toho se všude kolem válelo rozsypané sklo. Noel sledoval strýčka se zatajeným dechem.

„Co se dá dělat.“ Strejda Dick k němu posunul kalhoty a začal tisknout jednorázový klíč. „Pojedeš nouzovým výtahem dolů do garáží. Tam na tebe bude čekat auto. Už víš, kam se uklidíš?“

Noel si zapnul poklopec. „Přemýšlel jsem o Tibetu.“

„Cokoli tvé srdce ráčí, šampione,“ zamručel strejda Dick. Podal Noelovi ještě pořád teplý klíč a napřáhl k němu paže, aby ho krátce objal. Noel cítil z jeho kníru mléko. Přes strýcovo rameno viděl, jak se robotický čistič pohnul a pokračoval ve své pavoučí cestě po stěně mrakodrapu.

* * *

Kiosek na letišti prodával jednorázové skype-phony po pěti kusech v balení, ale Noel využil pouze tři. Nejdřív zavolal mámě, aby jí řekl, že ji miluje, ale bohužel právě zemřel. Potom přišel na řadu Casey, kterému sdělil sériové číslo robotického čističe oken. Nakonec navolil číslo Wendee a čekal. Do ucha mu šuměly elektronické kapky deště a pak –

„Noeli?“

Když zaslechl její hlas, uvědomil si, jak moc mu vlastně chybí. „Jedu do Tibetu,“ vyhrkl.

„Zlato, jestli jsi opilý, tak se připrav, že ti ten tvůj hezkej ksichtík pěkně zmaluju. Můžu volat jen jednou.“

Noel si smetl z obličeje unavený úšklebek. „Mělas pravdu, láska. Ve všem. O automatokracii a automatoapokalypse a tak vůbec. Za hodinu a půl mi letí letadlo do Lhasy.“

„To myslíš vážně? A o co jde – o novou práci? Něco pro Detling & Dronyk?“

„Miluju tě a myslím to vážně.“ Noel si přitiskl telefon k uchu. Do hlasu se mu otiskla naléhavost. „Začneme spolu nový život,

Wendee. Daleko od všech, no, víš, od všech těch kapitalistických žvástů. Přesně jak jsi o tom vždycky mluvila. Budeme bydlet v chatě a pořídíme si mimčo a až vyroste, naučíme ho, že Wi-Fi je vynález satana.“

„Noeli –“

„Jo, jasně, asi to nebude taková pohádka,“ řekl Noel. „Cestou sem jsem v taxíku musel překousnout spoustu sraček. Ale už brzo se všechno začne měnit. Jakože hodně, opravdu hodně měnit.“ Ohlédl se po tabuli s odlety. „Možná se jim to podaří napravit, než se to posere. Možná taky ne. V každém případě ale chci být s tebou.“

„Strašně moc tě miluju, Noeli.“ Její hlas ho naplnil jako helium balonek. Skoro zapomněl na taser strejdy Dicka, rozbité okno i muže ve svěrací kazajce. „Bude se ti ale stýskat. Po všech,“ řekla. „Po všem.“

„Možná,“ připustil Noel. „Ale ne nadlouho.“

„No, tak dobře. Prima.“

„Prima.“

Noel políbil skype-phone a pak mrtvé zařízení zahodil do odpadků. Věděl, že Casey pracuje rychle, a jakmile dostane Noelův mobil ze škvíry u krku robotického čističe oken číslo 11337, začnou se ukradená data kalkulatoru nostalgie šířit fóry a temnými zákoutími internetu, odkud se rozlezou do zpravodajských serverů a po sociálních sítích jako bující plevel. Až Noel přistane na druhé straně světa, nejspíš už na něj budou odevšad blikat křiklavé titulky. Strejdu Dicka média stáhnou z kůže, ale třeba bude mít pochopení pro to, co Noel udělal – každopádně bude mít moc práce na to, aby za ním posílal svoje gorily.

Noel se vydal k odletové bráně. Přitom ho najednou napadlo, jak špatně se asi na tibetském venkově bude shánět plechovka Cherry Coly.

Poprvé vydáno v magazínu

F&SF v květnu roku 2016

Přeložila Kateřina Teodosijevová

Ilustroval Jaroslav Sklenář

MEDAILONEK

RICH LARSON

Kanadský spisovatel, celým jménem Richard William Larson (nar. 1992), se narodil v nigerijské Galmi kanadsko-americkým rodičům. Vystudoval v Edmontonu a Providence, krátce pracoval v městečku poblíž španělské Sevilly, dnes píše a pracuje v kanadské Albertě. V roce 2011 se románem **Devolution** probíjovav do finále v soutěži o cenu Amazon Breakthrough Novel Award, ovšem místo vydání debutového románu se na několik následujících let spokojil pouze s povídkovou tvorbou. Kratších prací od té doby publikoval více než sto, většina z nich spadá do fantastického žánru a dokázal s nimi proniknout jak do tištěných časopisů *Asimov's SF*, *Analog* a *F&SF*, tak i do přední trojice online magazínů *Clarkesworld*, *Light-speed* a *Tor.com*. Přeloženy byly do čínštiny, vietnamštiny, polštiny, francouzštiny či italštiny a v poslední době se pravidelně objevují v žánrových ročenkách. Svou první tištěnou povídkovou sbírku chystá na květen pod názvem **Tomorrow Factory** (2018), jen o dva měsíce později se příznivci jeho díla dočkají rovněž debutového románu v podobě úvodního svazku trilogie *The Violet Wars*.